

har. Det er i hvert tilfælde et vanskeligt system at finde ud af.

Men nu fik vi jo, og det er jeg egentlig glad for, afsløret nogle af de andre modeller, man kan bruge, og så må mit spørgsmål blive mere konkret: Er der nogle af de modeller, der lige er blevet opridset, som Det Radikale Venstre har det bedre med end med det, regeringen er kommet med?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

For det første vil jeg gerne takke for rosen af min viden. Det er jo ikke alle, der mener, at man har fået mere viden, fordi man har siddet i Europa-Parlamentet, men det vil jeg da gerne kvittere for.

Vi vil have lov til at tillade os at kigge på forskellige modeller under udvalgsarbejdet, for det mener vi sådan set er det mest seriøse, og vi har ikke lagt os fast på nogen model. Vi har kun sagt, at vi ikke bare uden videre står bag regeringens model. Det synes vi er mest fair at sige allerede i dag, og det skyldes selvfølgelig, at vi ikke føler os hundrede procent overbevist om, at man faktisk opnår det, regeringen gerne vil med den model, f.eks. at holde priserne nede og den slags, som jo er en vigtig ting, og som EF-Domstolen anerkender. Vi har i hvert fald opnået, at vi har hindret prissekspllosioner.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har ønsket korte bemærkninger, og næste ordfører i rækken er fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at vi synes, det er en meget ubehagelig dom, der er faldet, og det gav jeg også udtryk for umiddelbart efter dommen og også i det møde, vi havde i Europaudvalget. Vi har det til gengæld også sådan, at EF-Domstolen er en del af EU-systemet, og derfor kan vi ikke bare sidde Domstolen overhørig.

Debatten handler sådan set om to dele. Den ene handler om den faktiske dom i Festersensagen, og den anden handler om det mere principielle, nemlig om Domstolen, det grundlag, Domstolen arbejder på, dens beføjelser og dens virkemåde.

Hvis jeg lige først skal sige noget om det, vil jeg sige, at vi faktisk har brugt tiden under tænkepausen og har været blandt dem i Europaudvalget, der har sagt, at vi må beskæftige os noget

mere med Domstolen. Vi er faktisk blevet noget klogere på, hvordan Domstolen egentlig fungerer, og vi er også blandt dem, der har rejst spørgsmålet over for statsministeren og sagt, at det måske kunne være noget af det, der kan indgå i traktatforhandlingerne. Men samtidig vil jeg godt sige, at SF's holdning til forfatningstraktaten er, at vi vil gerne have den gennemført så tæt på, som den ligger nu. Vi ønsker ikke, at den skal udvandes til en eller anden lille plukket høne, også kaldet en minitraktat.

Vi ved godt, at der er grænser for, hvor mange nye emner man kan tage ind, men vi finder det imidlertid afgørende, at der gøres et systematisk arbejde med at se på Domstolen, den måde og det grundlag den fungerer på. Nogle har kaldt EF-Domstolen for aktivistisk, og man kan også sige, at på en måde er den det. Det er jo et spørgsmål om skillelinjen mellem domstolsafgørelser og politiske afgørelser.

Så til den aktuelle sag. Her er der jo sådan set ikke så meget andet at gøre end at sige, at der må fremsættes et lovforslag, fordi vi bliver nødt til at lukke det hul, der er opstået, og det er så det, regeringen har lovet at gøre. Vi har ikke sagt ja til nogen bestemt model. Regeringen har skitseret nogle retningslinjer, som lovforslaget skal udformes efter, dem har vi drøftet, og vi har stillet en række kritiske spørgsmål, men vores tilgang vil være, at det skal være en stram lovgivning.

Kl. 20.10

Så vil jeg sige, at man jo heller ikke kan nære sig for at have en vis mistanke om, at selv om det her er kommet bag på regeringen, har den måske heller ikke gjort arbejdet helt grundigt nok. Og det kan selvfølgelig lyde som en ubehagelig anklage, men i det papir, som Europaudvalget har fået, og som er offentligt tilgængeligt – et resultat af arbejdsgruppens arbejde – bliver der jo faktisk stillet nogle spørgsmål, som er relativt klare, hvor Domstolen fremfører, at den kun har fået forelagt ét alternativ, nemlig en statslig prisregulering fra den danske stat. Den har ikke fået fremlagt andre metoder til, hvordan man kunne opnå de samme formål, som ligger i bopælspligten.

Det kan jeg da ikke helt undlade at læse på den måde, at man måske kunne have gået lidt hårdere til makronerne. Det kan jo skyldes, at man følte sig meget sikker i sin sag, fordi man blev bakket op af generaladvokaten, og man blev også bakket op af Europa-Kommissionen,